

EXPLICACIÓ FALLA INFANTIL PLAÇA PRADO. Any 2014

Jocs de màscares

Són Peret i Marieta els personatges
d'este conte d'encanteri amb missatges
que ocorre a Venècia i en un ball de carnaval
i que queda escenificat en la falleta al cadafal.

Posem que Peret i Marieta
fan un viatge a la capital dels canals
per enamorar-se, gràcies de bestreta,
d'un joc de màscares en ball de carnivals.

Hem tret els noms de Peret i Marieta, la seua germana
dels contes que al meu iaio de contar li venia en gana:
un relat d'innocència i infantesa
que ens serà vàlid per a esta escomesa.

El seu relat no és cap disgust
sinó la historia d'un jovent
en un viatge de somni, ell ben content,
ella lluint vestits amb el preu just.

Són Peret i Marieta dos xiquets

disposats a volar sense ales
a la història d'un conte sense majorets
dels que es relaten al capçal abans de dormir.

Que els millors contes ens ocorren
amb els ulls ben oberts
i cal estar atents als missatges descoberts
en el fons de la història que ara oloren.

A Venècia, com a Gandia o la seua habitació
també hi ha dels contes una lliçó
amagada sense intenció moralitzant
en el relat que el pare abans de dormir va cantant.

Heus ací que Peret i Marieta
agafen de la mà la seua maleta
i ens transporten al lloc on els jocs
s'engalanen de balls, màscares, àpats i focs.

Un relat bell i innocent
que recitarem, com son pare
abans que no el rellotge es pare
o Peret ja no hi siga tan content.

Perquè és cert que **al Carnaval**
amb les millors gales i vestits,
tot s'hi val!

i a Peret i Marieta dedicaran els millors complits.

Que més dóna si d'amor, mai de guerra,
el conte dels nostres amics la infelicitat soterra:
florirà un amor que lluirem perquè **amor de Carnaval**
és amor que més val.

A Carnestoltes, pega-li voltes

que ja estan els maldecaps i les dèries mòltes
i tenim vi, menjar i ajut:
una copa, **salut i força en el canut!**

Tot és poesia a la ciutat dels canals
mentre Peret i Marieta ballen i riuen:
ja diu l'estrofa de la seua nit que **amors de carnestoltes,**
amors a revoltes.

Així que la parella de germans
per trobar la meitat de la seua taronja creuaran les mans
desitjant compartit un amor de vestit
mentre passen la nit i algú els regala un complit.

S'han posat les seues millors gales
i sols els espera un somni i un horitzó
o la nit, en forma de lliçó,
per trobar l'amor en un ball sense històries males.

I al fons de les copes,
Peret i Marieta et diuen que no topes
amb el mal humor
ni amb la maldat feta rumor.

Que a qui es burla

el dimoni li furga,

I no es desitgen coses roïnes
Excepte si el teu cor està en ruïnes.

Marieta es pregunta què cal fer per estimar
i riure, que no mai plorar,
i Peret li respon que **qui no vulga pols no vaja a l'era**
que el desamor ja sabem què era.

Aquells temps de patir
han quedat enrere amb estos dies cosir:
dies de paciència, festa i amics per milions:
que en la fortuna, **amb diners torrons!**

Però compte amb les maldats
que **qui és carcamal**
tot l'any fa Carnaval
i hem d'espantar-lo junts als més pesats.

I compte si l'amor de Marieta o Peret
en esta nit de jocs té burla d'algun gracioset,

que **no pel que diu sinó pel que calla**
val més esta enamorada xicalla.

Peret i Marieta ballen
i per espantar els temors se'ls callen.
Una copa i més vi esperant
que s'ha encetat este ball d'encant.

Però a esta estança del Palau del duc
fan més soroll dos que criden
que cent que callen
malgrat que per lligar l'atracció t'haja picat com un cuc.

Peret menja dolços i torró,
Marieta sols vol un polvoró.
A este joc **qui no té feina**
déu li'n dóna. És l'amor, reina!

És l'amor este joc de màscares
ara que s'ha encetat el Carnaval
i de les arts amatòries i el seu percal
sols tenim el record de la cara de pomes agres.

Ara que Marieta sap que el món és desigual
sabrà també que **la sort de la lletja**
la guapa l'enveja:
una lliçó del viure cabdal.

Així que balla, balla, diu Peret
que la nit se'ns passa en un ratet
i esta ciutat és gran i l'hem de veure
després del vi sencer haver de beure.

Ara que el futur és un full en blanc
tot pot ser, com digué un dia Caliu
excepte que una rata faça el seu niu
baix la cua d'un gat viu.

Tot podrà ser: l'amor, la màgia,
entre les màscares del secret:
fins i tot l'amor dolcet
o el record al llit que et deixa en la melangia.

Compte, això sí, amb la infelicitat
en el fons de la copa, d'amagat,
que de l'amor a l'odi hi ha un pas
i Marieta i Peret de males lliçons no en volen ni un pedàs.

Ja se sap que **a gos flac**
tot són puces
i no gastarem més excuses
en vendre l'amor que al pit no fa 'clac!'.

Comencem, seguim i ballem.

Ballem, Marieta,
diu Peret rient la gracieta.

Deia la mare de Peret,
en este conte el nostre xiquet,
que **en cau de conills**
el que fan els pares fan els fills.

I si Peret i Marieta han vist ballar,
cantar, riure i estimar
els pintaran a la cara un somriure sense maldat
en la innocència que dóna l'amor o la felicitat.

Marieta, molt més pràctica
com recomanen estos nous temps que creen escola
i sent sobre el demà escèptica
pensarà: **pardal que vola a la cassola.**

Quin xic li furtarà un bes
potser no ho sàpiga fins que de l'inrevés
la deixi el vi, la nit o el carnestoltes,
en esta vida molt intens i massa voltes.

I del que passe a la Venècia dels canals
-no a la del Grau, que de vegades semblen iguals-,
no farem escoltets, que **secrets en reunió**
de tota la vida han estat senyal de **mala educació.**

El que passe allí, allí es queda
com la sort a la cara d'una moneda
en trobar l'amor o la vida
a esta partida que és el futur que les cartes envida.

Peret i Marieta potser l'amor trobaran
o un bes a algú furtaran
en el luxe d'un joc de carnaval
que és la incertesa de viure sense el futur com a aval.

Hi ha qui al destí furta
la resposta als mals del cor
o qui el dia a dia viu sense mal humor
perquè pensa que la vida és curta.

Per això hi ha també qui vol
un bes ací, un bes allà, sense cap control
i també qui estima després de molt pensar
per si de sobte algú el cor et vol furtar.

Peret i Marieta són estos dos germans
agafats ben fort de les mans
en l'aventura de la vida
ací convertit en joc de màscares
amb la seua lliçó destil·lada, a esta explicació resumida.

Feu cas a la seua història
perquè el dolor de l'amor no deixi memòria
que de vegades cou i fa mal
si el practiquem mal
o les seues regles ens passem per l'engonal.

Ho hem dit amb la simulació i el misteri
dels jocs de màscares d'este carnaval
i la seua insinuació i un toc esotèric :
com és propi dels balls luxosos i el seu ritual.

Ho hem dit amb refranys,
sense misteri,
que és com millor es llig este encanteri
en la recepta on amaguem estos guanys.

Diuen que **home refraner**
està fet **tot un gos i un malfeiner**
però de vegades sols anem a la conquesta
del que ja sabem recitar, per eixir d'esta.

Jo us aconselle que practiqueu
estos consells i nous somnis desitgeu
i amb el desvel d'estimar inventeu
que dos dies vivim i un i mig mala cara em feu.